

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 17. septembra 2015*

„Pritožba — Državne pomoči — Ničnostna tožba — Člen 263 PDEU — Dopustnost — Nezakonite in nezdržljive pomoči — Obveznost zagotovitve vračila — Sklep Evropske komisije, da se obveznost zagotovitve vračila ne razširi na prevzemnika upravičenca do pomoči — Pravni interes — Odškodninska tožba in tožba za zagotovitev vračila pomoči pred nacionalnimi sodišči — Procesno upravičenje — Tožeča stranka, na katero se akt posamično ne nanaša“

V zadevi C-33/14 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 22. januarja 2014,

Mory SA, v stečaju, s sedežem v Pantinu (Francija),

Mory Team, v stečaju, s sedežem v Pantinu,

Superga Invest, nekdanja Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), s sedežem v Miraumontu (Francija),

ki jih zastopata B. Vatier in F. Loubières, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnice,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata T. Maxian Rusche in B. Stromsky, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Ó Caoimh (poročevalec), sodnik, C. Toader, sodnica, E. Jarašiūnas in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. aprila 2015,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. junija 2015

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družbe Mory SA, Mory Team in Superga Invest s to pritožbo predlagajo razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije v zadevi Mory in drugi/Komisija (T-545/12, EU:T:2013:607, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je navedeno sodišče zavrglo njihovo tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2012) 2401 final z dne 4. aprila 2012 o prevzemu sredstev skupine Sernam v okviru postopka njene prisilne poravnave (v nadaljevanju: sporni sklep).

Dejansko stanje

- 2 Pritožnice se predstavljajo kot družbe, ki so neposredno konkurirale Financière Sernam in njenima hčerinskima družbama, Sernam Services in Aster (v nadaljevanju, skupaj: skupina Sernam). Mory SA in Mory Team (v nadaljevanju, skupaj: družbi Mory) sta bili pred njunim stečajnim postopkom dejavni v sektorju tradicionalne in hitre pošte. Superga Invest, prej Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), je bila glavni delničar družb Mory.
- 3 Komisija je z odločbo z dne 23. maja 2001 o državni pomoči NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (UL C 199, str. 15) odobrila pomoč za prestrukturiranje skupine Sernam (v nadaljevanju: odločba Sernam 1).
- 4 Komisija je z odločbo z dne 20. oktobra 2004 o državni pomoči, ki jo delno izvaja Francija v korist podjetja „Sernam“ (2006/367/ES) (UL 140, str. 1, v nadaljevanju: odločba Sernam 2), potrdila, da je pomoč, odobrena z odločbo Sernam 1, pod določenimi pogoji združljiva z notranjim trgov. Ugotovila je tudi obstoj dodatne pomoči, ki ni združljiva z notranjim trgov in ki jo je morala Francoska republika torej izterjati.
- 5 Komisija je z dopisom z dne 16. julija 2008 Francosko republiko obvestila, da bo začela formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU v zvezi s tem, kako ta država uporablja odločbo Sernam 2. Ta odločitev Komisije je bila 9. januarja 2009 objavljena v Uradnem listu Evropske unije (UL C 4, str. 5).
- 6 Tribunal de commerce de Bobigny (Francija) je 27. junija 2011 v zvezi z družbama Mory začelo postopek prisilne poravnave.
- 7 Tribunal de commerce de Nanterre (Francija) je 31. januarja 2012 v zvezi z družbama Financière Sernam in Sernam Services začelo postopek prisilne poravnave.
- 8 Tribunal de commerce de Pontoise (Francija) je 3. februarja 2012 v zvezi z družbo Aster začelo postopek prisilne poravnave ob nadaljevanju dejavnosti.
- 9 Komisija je 9. marca 2012 sprejela sklep 2012/398/EU o državni pomoči št. SA.12522 (C 37/08) – Francija – Uporaba odločbe Sernam 2 (UL L 195, str. 19, v nadaljevanju: sklep Sernam 3). V členu 1 izreka tega sklepa je navedeno, da je skupina Sernam prejela nezakonite in z notranjim trgov nezdružljive državne pomoči (v nadaljevanju: sporne pomoči). V skladu s členom 2 tega izreka mora Francoska republika sporne pomoči izterjati od te skupine.
- 10 Istega dne sta bili upravitelju prisilne poravnave skupine Sernam predloženi dve prevzemni ponudbi, prva od družbe Geodis Calberson (v nadaljevanju: Calberson), hčerinske družbe skupine Geodis (v nadaljevanju: Geodis), ki deluje v poštnem sektorju, druga pa od skupine BMW. Prevzemna ponudba družbe Calberson je vključevala pogoj, da „s prevzetimi sredstvi ali zaradi prevzema ni mogoče

prenesti ali prevzemniku naložiti nikakršne obveznosti, zlasti pa ne naložiti nobenega bremena vračila celote ali dela [spornih] pomoči, izplačanih [skupini Sernam]“. Ponudba, ki jo je predložila skupina BMV, ni vsebovala takega pogoja, vendar je bila dana kot neločljiva od ponudbe, ki jo je predložila družba Calberson, in bi postala neveljavna, če bi bila ponudba zadnjenavedene družbe zavrjena.

- 11 Francoska republika je 23. marca 2012 Komisijo zaprosila, naj potrdi, da se obveznost zagotovitve vračila spornih pomoči ne bo razširila na skupini Geodis in BMV, če bi ti prevzeli del sredstev skupine Sernam.
- 12 Komisija je s spornim sklepom Francosko republiko obvestila, da se obveznost zagotovitve vračila, naložena skupini Sernam v skladu s členom 2 sklepa Sernam 3, zaradi neobstoja gospodarske kontinuitete med skupino Sernam ter morebitnima prevzemnikoma ne razširja na skupini Geodis in BMV. Komisija je v točki 54 obrazložitve spornega sklepa pojasnila, da se ta sklep ne nanaša na smotrnost oziroma nesmotrnost naložbe prevzemnikov, in sicer prevzem nekaterih sredstev skupine Sernam, ter da ta sklep zato ne vpliva na presojo te naložbe z vidika člena 107(1) PDEU.
- 13 Družba Calberson je 10. aprila 2012 upravitelju prisilne poravnave v zvezi s skupino Sernam predložila novo prevzemno ponudbo, ki ne vključuje pogoja, ki je bil vsebovan v njeni prvotni prevzemni ponudbi.
- 14 Tribunal de commerce de Nanterre je 13. aprila 2012 potrdilo prevzemni ponudbi, ki sta ju predložili družba Calberson in skupina BMV, ter odredilo, da se s 7. majem 2012 nekatera sredstva skupine Sernam prenesejo nanju.
- 15 Tribunal de commerce de Bobigny je 10. julija 2012 v zvezi z družbama Mory začelo stečajni postopek.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 16 Pritožnice so 17. decembra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile tožbo zaradi razglasitve ničnosti spornega sklepa.
- 17 Komisija je z aktom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 25. marca 2013, uveljavljala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Splošnega sodišča, prvič, ker pritožnice niso dokazale pravnega interesa za izpodbijanje spornega sklepa, in drugič, ker se ta sklep nanje posamično ne nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 18 Splošno sodišče je v skladu z izpodbijanem sklepom odločilo, da pritožnice niso utemeljile svojega pravnega interesa za izpodbijanje spornega sklepa in da je treba zgolj iz tega razloga – ne da bi bilo treba preizkusiti ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija, ker naj se sporni sklep nanje ne bi posamično nanašal – njihovo tožbo razglasiti za nedopustno. Natančneje, Splošno sodišče je menilo, da družbama Mory niti tožba, ki sta jo vložili 25. aprila 2007 pri tribunal administratif de Paris (Francija) in s katero sta zahtevali zagotovitev vračila spornih pomoči, niti tožba, ki sta jo ti družbi 7. maja 2013 vložili pri tribunal de commerce de Paris in s katero sta zahtevali, naj se med drugim skupinama Sernam in Geodis solidarno naloži povrnitev škode, ki naj bi jo ti skupini povzročili tema družbama, ne moreta dati takega interesa.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 19 Pritožnice s pritožbo Sodišču predlagajo, naj:
 - izpodbijani sklep razveljavi;

- zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to meritorno odloči o njej, in
- odločitev o stroških pridrži.

- 20 Komisija predlaga, naj se pritožba zavrne in plačilo stroškov naloži pritožnicam.
- 21 Družba Calberson je 19. maja 2014 v sodnem tajništvu Sodišča na podlagi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije.
- 22 S sklepom predsednika Sodišča z dne 27. februarja 2015 je bil ta predlog zavrnjen.

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

- 23 Pritožnice so po razglasitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca z vlogo, ki so jo v sodnem tajništvu Sodišča vložile 29. junija 2015, predlagale ponovno odprtje ustnega dela postopka. Pritožnice v utemeljitev tega predloga v bistvu navajajo, da bi bilo treba zaradi novih argumentov, ki jih je generalni pravobranilec predstavil v sklepnih predlogih in se nanašajo zlasti na opredelitev spornega sklepa za namene ugotavljanja procesnega upravičenja v smislu člena 263 PDEU, ter vpliva teh argumentov na preizkus pritožbe izvesti kontradiktorno razpravo, če bi se Sodišče odločilo, da dokončno odloči o zadevi.
- 24 Opozoriti je treba, da Statut Sodišča in Poslovnik Sodišča strankam ne dajeta možnosti, da predložijo stališča v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca (glej sodbo Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 25 Na podlagi člena 252, drugi odstavek, PDEU je dolžnost generalnega pravobranilca, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje. Sodišča ne zavezujejo niti predlog generalnega pravobranilca niti obrazložitev, ki ga privede do njega (glej sodbo Komisija/Parker Hannifin Manufacturing in Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 26 Nestrinjanje stranke s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca, ne glede na vprašanja, ki jih preizkusi v njih, zato ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega postopka (sodba E.ON Energie/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točka 62).
- 27 Vendar lahko Sodišče v skladu s členom 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča niso razpravljali (sodba Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, točka 24).
- 28 V tem primeru to ni tako. Pritožnice in Komisija so namreč tako v pisnem kot ustnem delu postopka predložile vse svoje dejanske in pravne trditve, da bi utemeljile svoja stališča, vključno glede procesnega upravičenja v smislu člena 263 PDEU. Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca tako meni, da ima na voljo vse potrebne podatke za odločanje in da se je pred njim o njih razpravljalo.
- 29 Glede na zgoraj navedeno Sodišče meni, da ponovnega odprtja ustnega dela postopka ni treba odrediti.

Pritožba

- 30 Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo dva pritožbena razloga. Prvi se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče pri presoji njihovega pravnega interesa za razglasitev ničnosti spornega sklepa večkrat napačno uporabilo pravo. Drugi pa se nanaša na kršitev člena 263, četrti odstavek, PDEU, ker naj Splošno sodišče ne bi ugotovilo, da se ta sklep neposredno in posamično nanaša nanje.
- 31 Uvodoma, pritožnice navajajo, da pojem pravni interes ni ločen od pojma „neposredno in posamično nanašanje“, kot je nasprotno ugotovilo Splošno sodišče. Ta pojma naj bi se celo popolnoma prekrivala pri presoji dopustnosti tožbe na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, ki jo vloži stranka, ki ni naslovnica sklepa. Nelogično naj bi namreč bilo, da oseba, na katero se sklep neposredno in posamično nanaša, ne bi imela pravnega interesa. Nepojmljivo naj bi bilo tudi, da bi lahko imela oseba pravni interes, ne da bi se nanjo sklep neposredno in posamično nanašal. Splošno sodišče naj bi kršilo člen 263, četrti odstavek, PDEU, ker je menilo, da sta ta pojma ločena. Že dokaz, da se akt neposredno in posamično nanaša na neko osebo, naj bi namreč zadoščal za ugotovitev dopustnosti njene tožbe.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 32 Pritožnice s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitajo, da je pri preizkusu, po katerem je sklenilo, da pritožnice niso dokazale svojega pravnega interesa za razglasitev ničnosti spornega sklepa, večkrat napačno uporabilo pravo.
- 33 Na prvem mestu, pritožnice navajajo, da je v razlogovanju Splošnega sodišče več protislovij ter da je to napačno uporabilo pravo, ko je v točkah od 29 do 35 izpodbijanega sklepa štelo, da udeležba družbe Mory v upravnem postopku, ki je pripeljal do sprejetja odločbe Sernam 2, ne more tej družbi dati pravnega interesa.
- 34 Najprej, Splošno sodišče naj bi zašlo v protislovje, ker se je v točki 31 izpodbijanega sklepa v utemeljitev odločitve, da pritožnice nimajo pravnega interesa, zlasti sklicevalo na sodno prakso na področju državnih pomoči, v skladu s katero mora tožeča stranka vedno dokazati, da lahko sklep o združljivosti državne pomoči vpliva na njen položaj na trgu, nato pa je v točki 57 tega sklepa trdilo, da se Komisija s spornim sklepom ni izrekla o obstoju in združljivosti morebitnih pomoči na podlagi člena 108 PDEU.
- 35 Dalje, preudarek Splošnega sodišča v točki 33 izpodbijanega sklepa, da se vprašanje o pogojih zagotovitev vračila spornih pomoči nanaša samo na Komisijo in zadevno državo članico, naj bi vodil v načelno izključitev možnosti, da ima stranka, ki ni ta država članica in je zadevna stranka glede na sklep, s katerim se naloži zagotovitev vračila, pravni interes za izpodbijanje sklepa o pogojih zagotovitev vračila teh pomoči. Taka analiza naj bi bila v nasprotju s členom 263, četrti odstavek, PDEU, v skladu s katerim ima zoper tak sklep vsaka oseba, na katero se ta neposredno in posamično nanaša, možnost vložiti tožbo.
- 36 Nazadnje, Splošno sodišče naj bi ohranjalo zmedo, prvič, med pojmom „pravni interes“ in „oseba, na katero se akt nanaša“, in drugič, glede narave spornega sklepa, ki je bil v izpodbijanem sklepu enkrat opredeljen kot sklep *sui generis*, enkrat kot sklep, ki se nanaša le na pogoje zagotovitev vračila pomoči, ali celo kot sklep o obstoju ali neobstoju prenosa nezdružljive pomoči in o zaobitvi sklepa za zagotovitev vračila. S to zmedo naj bi se izognilo izpostavitvi tega, da Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu ni uporabilo pristopa, ki bi bil enak tistemu, ki ga je uporabilo v sodbi Ryanair/Komisija (T-123/09, EU:T:2012:164).

- 37 Na drugem mestu, pritožnice menijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in storilo napake pri presoji, ko je v točkah od 36 do 51 izpodbijanega sklepa razsodilo, da tožbe, vložene pri nacionalnih sodiščih, in sicer za zagotovitev vračila spornih pomoči in povrnitev škode, tem ne dajejo pravnega interesa pred sodiščem Unije.
- 38 Najprej, pritožnice v zvezi s tem trdijo, da je Splošno sodišče napačno razsodilo, da je pravni interes za izpodbijanje sklepa Unije utemeljen zgolj s tem, da ima stranka možnost vložiti odškodninsko tožbo pri nacionalnih sodiščih. Ta interes naj bi namreč lahko tudi izhajal iz tožbe za dejansko izterjavo pomoči s strani zadevne države članice. V obravnavani zadevi pa naj bi družba Mory pri tribunal administratif de Paris vložila tako tožbo, s katero je skušala Francosko državo zavezati, da od vseh zaporednih upravičencev, vključno s skupino Geodis, sporne pomoči izterja. Niti Komisija niti Splošno sodišče naj ne bi smela podvomiti o upoštevnosti in interesu pritožnic v okviru tega postopka, saj se je ta veljavno začel in poteka.
- 39 Nato, pritožnice trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da njihov pravni interes ni podan, zato ker več let niso storile ničesar, da bi dosegle povrnitev škode, ki naj bi bila posledica izkrivljanja konkurence, povzročene s spornimi pomočmi. Možnost za vložitev odškodninske tožbe pri tribunal de commerce de Paris naj bi se namreč pojavila šele s sprejetjem sklepa Sernam 3, s katerim so bile te pomoči razglašene za nezdržljive z notranjim trgov. Poleg tega naj bi bilo na to tožbo opozorjeno v tožbi pri Splošnem sodišču, pri čemer je bila prvonavedena tožba vložena pred sprejetjem izpodbijanega sklepa. Splošno sodišče naj vsekakor ne bi moglo s svojo presojjo glede utemeljenosti odškodninske tožbe zoper skupino Geodis nadomestiti presoje nacionalnega sodišča in šteti, da je ta tožba obsojena na neuspeh in da uspeh ničnostne tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, ne bi vplival na uspeh odškodninske tožbe v zvezi s katero postopek poteka pred nacionalnimi sodišči.
- 40 Nazadnje, pritožnice menijo, da je odškodninska tožba pred nacionalnim sodiščem zoper skupino Geodis legitimna, ker bi jo bilo treba šteti za aktualno upravičenko do spornih pomoči in iz tega naslova za nosilko obveznosti poprave škodljivih posledic za družbi Mory zaradi dodelitve teh pomoči, solidarno z zaporednimi upravičenci in njihovim dajalcem, to je Société nationale des chemins de fer français (SNCF). Poleg tega, če bi bil sporni sklep razglašen za ničn, bi lahko pritožnice pri nacionalnem sodišču zoper skupino Geodis uveljavljale teorijo francoskega prava, imenovano „neupravičena obogatitev“.
- 41 Na tretjem mestu, pritožnice očitajo Splošnemu sodišču, da je zanikalo obstoj pravnega interesa družbe Superga Invest, s tem ko ni štelo, da njen pravni interes izhaja iz pravnega interesa družb Mory, v katerih je družba Superga Invest glavni delničar.
- 42 Na četrtem mestu, pritožnice očitajo Splošnemu sodišču, da je v točkah od 54 do 58 izpodbijanega sklepa razsodilo, da jim ni bila odvzeta postopkovna pravica za dosego začetka formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU.
- 43 Najprej, pritožnice trdijo, da je Komisija – čeprav so jo opozorile na obstoj nevarnosti izogibanja zaradi nameravanega prevzema – s sprejetjem spornega sklepa zavrnila začetek postopka poglobljene preučitve in s tem kršila njihove procesne pravice. Pritožnicam naj bi bila tako odvzeta možnost, da dosežejo poglobljeno preučitev zlorabe sklepa Sernam 3, ne pa novih pomoči.
- 44 Nato, pritožnice menijo, da se je Splošno sodišče namerno izogibalo preučitvi, ali se sporni sklep na pritožnice neposredno in posamično nanaša, zato da ne bi obravnavalo vprašanja o naravi tega spornega sklepa, ki ga je Komisija opredelila za sklep *sui generis*. Ker pa naj bi se navedeni sklep na pritožnice posamično nanašal, bi moralo biti za pritožnice dopustno, da ga izpodbijajo, da bi Splošno sodišče preverilo, ali je bila Komisija, ne glede na neobstoj pravne podlage, pristojna za sprejetje tega sklepa.

- 45 Nazadnje, pritožnice očitajo Splošnemu sodišču, da je v točki 33 izpodbijanega sklepa štel, da sporni sklep – glede na to, da se ne nanaša na združljivost državnih pomoči z notranjim trgov, temveč na pogoje zagotovitve vračila spornih pomoči – zadeva le Komisijo in državo članico, ki ima obveznost zagotovitve vračila. Vprašanje, ki ga je treba preučiti, naj tako ne bi bilo, ali so bile skupini Geodis dodeljene nove pomoči, ampak naj bi bilo to, ali pogoji, pod katerimi je morala skupina Geodis prevzeti sredstva skupine Sernam, pomenijo pravilno uporabo sklepa Sernam 3, ali pa, nasprotno, zlorabo tega sklepa. Ker lahko pogoji zagotovitve vračila pomenijo zlorabo sklepa o zagotovitvi vračila pomoči, bi morala Komisija začeti postopek formalne preiskave, če bi imela v zvezi s tem resne dvome.
- 46 Komisija meni, da trditve pritožnic niso utemeljene iz dveh razlogov. Prvič, družbi Mory sta bili ob vložitvi ničnostne tožbe v stečajnem postopku in zato nista bili več konkurentki nobenega podjetja. Drugič, razglasitev ničnosti spornega sklepa naj, v okviru odškodninske tožbe pred nacionalnim sodiščem zaradi konkurenčne škode, ki naj bi jima nastala v preteklosti, ne bi pomenila dejanskega interesa.
- 47 Komisija uvodoma navaja, da se trditve, podane v okviru tega pritožbenega razloga na prvem in četrtem mestu, ne navezujejo na pravni interes, temveč na procesno upravičenje pritožnic. S temi trditvami naj zato ne bi bilo mogoče dokazati takega pravnega interesa za izpodbijanje spornega sklepa.
- 48 V preostalem Komisija meni, da pritožnicam niti tožba za zagotovitev vračila niti odškodninska tožba, vložena pri nacionalnih sodiščih, ne dajeta pravnega interesa pred sodiščem Unije.
- 49 Komisija glede prve tožbe, vložene pri tribunal administratif de Paris, meni, da je – ker družbi Mory obstajata samo še zaradi potreb v zvezi s stečajem – izključeno, da bi lahko imeli pravni interes za ponovno vzpostavitev svojega konkurenčnega položaja na podlagi vračila spornih pomoči. Pritožnice naj bi se poleg tega v tožbi, vloženi pri Splošnem sodišču, ko so skušale utemeljiti svoj pravni interes, sklicevale le na možnost vložitve odškodninske tožbe. Poleg tega naj za pritožnice ne bi bilo dopustno, da na stopnji pritožbe navajajo trditev, da tožba za zagotovitev vračila, vložena pri tribunal administratif de Paris, vključuje tudi izterjavo sporne pomoči od skupine Geodis. Tožbo naj bi se namreč tako razširilo po sprejetju izpodbijanega sklepa, v tožbo pri Splošnem sodišču pa naj ta trditev ne bi bila vključena.
- 50 Podredno Komisija trdi, da nikakor ni izkazano, da je ta tožba pri tribunal administratif de Paris utemeljena ali da ima kakršno koli možnost uspeha v nacionalnem pravu. Poleg tega se po mnenju Komisije zdi, da se to nacionalno sodišče zaradi sprejetja sklepa Sernam 3 nagiba k sprejetju sklepa o ustavitvi postopka. Ko namreč Komisija sprejme odločitev, s katero sporne pomoči razglasi za nezdržljive z notranjim trgov in odredi njihovo izterjavo, tako kot v obravnavanem primeru, naj bi postopek, ki je bil predhodno sprožen pred nacionalnim sodiščem, postal brezpredmeten.
- 51 Komisija glede druge tožbe, vložene pri tribunal de commerce de Paris, navaja, da za utemeljitev interesa za razglasitev ničnosti sklepa Komisije ne zadostuje, da se tožeča stranka pri sodišču Unije sklicuje na eno od odškodninskih tožb, ki bi jo bilo mogoče vložiti v prihodnosti, ali, odvisno od primera, ki je že bila vložena pri nacionalnem sodišču, z obrazložitvijo, da če bi sodišče Unije ta sklep razglasilo za nič, bi to omogočilo uspeh odškodninske tožbe, ne da bi poleg tega dokazala, da ta ima ta razumne možnosti za uspeh ob razglasitvi ničnosti sklepa Komisije. V teh okoliščinah mora Splošno sodišče, čeprav ne sme nadomestiti nacionalnega sodišča pri presoji utemeljenosti odškodninske tožbe, vložene pri zadnjenavedenem sodišču, vendarle preveriti, ali so tožeče stranke dokazale dejanski interes za razglasitev ničnosti sklepa Komisije, da bi podprle to odškodninsko tožbo.
- 52 Komisija meni, da v obravnavanem primeru takšnega dokazovanja ni. Presoja, ki jo je glede tega opravilo Splošno sodišče, naj bi bila pravilna in naj bi poleg tega spadala v okvir dejanskega stanja, kar pa v okviru pritožbe ni pod nadzorom Sodišča. Pritožnice naj bi več kot eno leto po sprejetju sklepa

Sernam 3 vložile odškodninske tožbe le v odgovor na trditve Komisije, ki jih je ta navedla v okviru ugovora nedopustnosti. Glede tega, da naj bi bilo mogoče zoper skupino Geodis, uveljavljati trditev, ki temelji na teoriji francoskega prava, imenovani „neupravičena obogatitev“, Komisija meni, da naj bi bila prvič predstavljena v okviru pritožbe in naj zato očitno ne bi bila dopustna. Nobena resna trditev naj ne bi bila predložena v podporo tej teoriji.

- 53 Nazadnje, Komisija meni, da je Splošno sodišče v točki 53 izpodbijanega sklepa pravilno ugotovilo, da za družbi Mory, ker nista več dejavni, ne more nastati nobena konkurenčna težava, zaradi katere bi družba Superga Invest utrpela posledice.

Presoja Sodišča

- 54 Pritožnice s prvim pritožbenim razlogom navajajo, da je Splošno sodišče večkrat napačno uporabilo pravo, s tem ko je razsodilo, da pritožnice niso dokazale svojega pravnega interesa v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU za razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 55 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le takrat, kadar ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoj za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist (glej v tem smislu zlasti sodbe Komisija/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, točka 63; ACEA/Komisija, C-319/09 P, EU:C:2011:857, točka 67; Stichting Woonpunt in drugi/Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, točka 67, in Stichting Woonlinie in drugi/Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, točka 54).
- 56 Pravni interes tožeče stranke mora biti obstoječ in dejanski (glej v tem smislu sodbi Komisija/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, točka 65, in Planet/Komisija, C-564/13 P, EU:C:2015:124, točka 34). Ne more se nanašati na prihodnji in hipotetičen položaj (glej v tem smislu sodbi Stroggili/Računsko sodišče, 204/85, EU:C:1987:21, točka 11, in Cañas/Komisija, C-269/12 P, EU:C:2013:415, točki 16 in 17).
- 57 Ta interes mora ob upoštevanju predmeta tožbe obstajati ob vložitvi tožbe, sicer ta ni dopustna, in biti podan do razglasitve sodne odločbe, sicer se postopek ustavi (glej v tem smislu sodbi Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 61, in Cañas/Komisija, C-269/12 P, EU:C:2013:415, točka 15).
- 58 Pravni interes je tako bistveni in prvi pogoj za vsa pravna sredstva pred sodišči (glej v tem smislu sklep S./Komisija, 206/89 R, EU:C:1989:333, točka 8, in sodbo Andechser Molkerei Scheitz/Komisija, C-682/13 P, EU:C:2015:356, točka 27).
- 59 Poleg tega je dopustnost tožbe, ki jo vloži fizična ali pravna oseba zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU pogojena s tem, da se ji prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Prvič, tako tožbo je mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Drugič, taka oseba lahko vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša (glej v tem smislu zlasti sodbi Telefónica/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, točka 19, in Stichting Woonpunt in drugi/Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, točka 44).
- 60 V obravnavanem primeru je treba na prvem mestu ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 59 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da tožba za razglasitev ničnosti spornega sklepa, ki so jo na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU vložile pritožnice, ni dopustna zgolj iz razloga, da te niso utemeljile svojega pravnega interesa, ne da bi sicer preizkusilo, ali imajo te pritožnice tudi procesno upravičenje v smislu iste določbe.

- 61 V teh okoliščinah se zdi, da razlogi, iz katerih je Splošno sodišče v točkah od 29 do 35 in od 55 do 58 izpodbijanega sklepa štelo, najprej, da se sporni sklep posamično ne nanaša na družbo Mory, in, nato, da zaradi neuvedbe formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU pritožnicam niso bile odvzete procesne pravice, ne utemeljujejo izreka tega sklepa, saj se navedeni razlogi ne navezujejo na preizkus interesa, temveč na preizkus procesnega upravičenja, kar je poleg tega v točkah 30 in 34 navedenega sklepa poudarilo Splošno sodišče.
- 62 V zvezi s tem pritožnice napačno trdijo, da zgolj okoliščina, da se akt na fizično ali moralno osebo neposredno in posamično nanaša, nujno dokazuje njen pravni interes. Kot je namreč razvidno iz točk od 55 do 59 te sodbe, sta pravni interes in procesno upravičenje ločena pogoja dopustnosti, ki ju mora fizična ali pravna oseba izpolnjevati kumulativno, da bi vložila dopustno ničnostno tožbo na podlagi člena 263, četrty odstavek, PDEU (glej v tem smislu zlasti sodbi Stichting Woonpunt in drugi/Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, točki 67 in 68, in Stichting Woonlinie in drugi/Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, točki 54 in 55).
- 63 Iz zgornjih preudarkov je razvidno, da je argumentacija, ki so jo pritožnice razvile v okviru prvega pritožbenega razloga in s katero se glede izpodbijanega sklepa očita ugotovitev, da pritožnice nimajo procesnega upravičenja, delno brezpredmetna in da delno ni utemeljena.
- 64 Na drugem mestu je treba preizkusiti prvi pritožbeni razlog v delu, v katerem se nanaša na preudarke Splošnega sodišča v točkah od 36 do 51 izpodbijanega sklepa, v skladu s katerimi je to zavrnilo argumentacijo navedenih pritožnic, da naj bi pravni interes teh pritožnic v obravnavanem primeru izhajal iz tožbe, ki sta jo družbi Mory vložili 25. aprila 2007 pri tribunal administratif de Paris in s katero sta želeli doseči izterjavo spornih pomoči, in tožbe, ki sta jo ti družbi 7. maja 2013 vložili pri tribunal de commerce de Paris in s katero sta zahtevali, naj med drugim skupinama Sernam in Geodis solidarno naloži povrnitev škode, ki naj bi jo ti skupini povzročili tem pritožnicam.
- 65 V zvezi s tem je Splošno sodišče, prvič, v točkah 39 in 40 izpodbijanega sklepa poudarilo, da namen tožbe za zagotovitev vračila spornih pomoči, vložene pri nacionalnem sodišču, ni povrnitev škode, za katero pritožnice trdijo, da so jo utrpeli.
- 66 Drugič, Splošno sodišče je, potem ko je v točki 41 izpodbijanega sklepa poudarilo, da pritožnice več let niso storile ničesar, da bi dosegle povrnitev domnevne škode, ki naj bi bila posledica izkrivljanja konkurence, povzročene s temi pomočmi, v točkah od 42 do 49 tega sklepa rabsodilo, da jim niti odškodninska tožba, ki so jo te vložile pri tribunal de commerce de Paris po vložitvi ničnostne tožbe pri sodišču Unije, ne daje pravnega interesa pred zadnjenavedenim sodiščem, saj niso dokazale, da bi jim skupina Geodis lahko povzročila škodo, tako da bi pred nacionalnim sodiščem utemeljeno zahtevale ugotovitev odgovornosti te skupine.
- 67 V zvezi s tem je najprej Splošno sodišče v točkah 44 in 45 izpodbijanega sklepa navedlo, da prevzem sredstev skupine Sernam, ker se je zgodil po tem, ko se je za družbi Mory začel postopek prisilne poravnave, ne more biti vzrok za stečajni postopek, uveden zoper ti družbi, in zato skupina Geodis ne more biti odgovorna za slab finančni položaj pritožnic. Splošno sodišče je nato v točki 47 tega sklepa poudarilo, da ravno tako ni dokazano, da bi se lahko na podlagi nacionalnega prava skupino Geodis zgolj zaradi prevzema nekaterih sredstev skupine Sernam teoretično štelo za odgovorno za škodo, ki jo je prvonavedena skupina domnevno povzročila pritožnicam. Nazadnje, Splošno sodišče je glede tega, da se pritožnice sklicujejo na škodo, ki bi jo pritožnicam lahko povzročila skupina Geodis s prevzemom nekaterih sredstev skupine Sernam, ne da bi bila prvonavedena skupina zavezana vrniti sporne pomoči, v točki 48 navedenega sklepa štelo, da družbi Mory, ker sta od začetka stečaja prenehali opravljati gospodarsko dejavnost, ne moreta utrpeli nobene škode, ki bi jo povzročil prevzemnik.
- 68 Najprej je treba spomniti, da je res, da je sicer samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja ter načeloma za presojo dokazov, ki jim je sledilo za utemeljitev dejanskega stanja, vendar je Sodišče pristojno, da opravi nadzor, če je Splošno sodišče opredelilo njegov pravni

značaj in pravne posledice, ki izhajajo iz njega (glej v tem smislu sodbo E.ON Energie/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točki 64 in 65 in navedena sodna praksa). Zato je vprašanje, ali ob upoštevanju takega dejanskega stanja in dokazov razglasitev ničnosti spornega sklepa od sodišča Unije pritožnicam prinese v okviru tožbe, vložene pri nacionalnih sodiščih, korist, s katero je mogoče dokazati njihov pravni interes pred sodiščem Unije, pravno vprašanje, ki spada v okvir nadzora, ki ga Sodišče opravlja v okviru pritožbe.

- 69 Treba je spomniti, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vložitev ničnostne tožbe kot podlage za morebitno odškodninsko tožbo še naprej obstaja interes (glej v tem smislu sodbi Könecke Fleischwarenfabrik/Komisija, 76/79, EU:C:1980:68, točka 9; Francija in drugi/Komisija, C-68/94 in C-30/95, EU:C:1998:148, točka 74; sklepa Lech-Stahlwerke/Komisija, C-111/99 P, EU:C:2001:58, točki 19 in 20; Komisija/Provincia di Imperia, C-183/08 P, EU:C:2009:136, točka 30, in sodbo Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 64).
- 70 Nadaljnji obstoj takega pravnega interesa je treba presoјati *in concreto*, pri tem pa upoštevati zlasti posledice domnevne nezakonitosti in naravo domnevno povzročene škode (sodba Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 65).
- 71 Kot je v bistvu razvidno iz točke 46 izpodbijanega sklepa v obravnavanem primeru škoda, ki jo zatrjujejo pritožnice, izhaja iz tega, da je skupina Sernam deset let prejela nezakonite in z notranjim trgov nezdržljive pomoči, ki jih je odobrila Francoska republika in glede katerih je Komisija v skladu s sklepom Sernam 3 naložila zagotovitev vračila.
- 72 Komisija je s spornim sklepom Francosko republiko obvestila, da se ta obveznost zagotovitve vračila ne bo razširila na skupino Geodis, če bi ta prevzela del sredstev skupine Sernam, saj ob neobstoju gospodarske kontinuitete ni izkazano, da bi skupina Geodis dejansko koristila sporne pomoči.
- 73 Iz tega sledi, da zaradi sprejetja tega sklepa ta obveznost zagotovitve vračila na skupino Geodis, ki je dejansko potem prevzela nekatera sredstva skupine Sernam, ne vpliva, saj je ni mogoče šteti za upravičenko do spornih pomoči.
- 74 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 91 sklepnih predlogov, je že s to okoliščino dokazano, da imajo pritožnice interes, da predlagajo razglasitev ničnosti spornega sklepa, saj njihova odškodninska tožba pri nacionalnih sodiščih glede na to, da je njen namen povrnitev škode, za katero zatrjujejo, da so jo utrpeli zaradi dodelitve spornih pomoči, temelji ravno na premisi, da je treba skupino Geodis, ki je prevzemnik, šteti za upravičenko do teh pomoči.
- 75 Ker bi lahko bila posledica razglasitve ničnosti spornega sklepa ta, da bi bilo treba skupino Geodis odslej šteti za dejansko upravičenko do spornih pomoči, katerih dodelitev pa naj bi povzročila škodo, ki jo zatrjujejo pritožnice, bi se namreč že s tako razglasitvijo ničnosti povečale možnosti za uspeh pri tribunal de commerce de Paris vložene odškodninske tožbe v delu, v katerem je ta uperjena zoper skupino Geodis, in bi zato te pritožnice v okviru te tožbe pridobile korist.
- 76 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 47 izpodbijanega sklepa, ni mogoče zahtevati, da pritožnice dokažejo, da bi se lahko skupino Geodis po nacionalnem pravu dejansko štel za odgovorno za zatrjevano škodo zgolj zato, ker je prevzela sredstva skupine Sernam. Sodišče Unije namreč pri preizkusu ali je podan pravni interes ni pristojno, da presodi, ali je na podlagi nacionalnega prava utemeljenost tožbe, vložene pri nacionalnih sodiščih, verjetna, in s tem nadomesti nacionalna sodišča pri taki presoji. Je pa nujno in zadostno, da se lahko z rezultatom ničnostne tožbe stranki, ki jo je vložila pri sodišču Unije, prinese korist. Kot je razvidno iz točk 74 in 75 te sodbe, je to tako v obravnavani zadevi.

- 77 V nasprotju s tem kar je Splošno sodišče navedlo v točki 48 izpodbijanega sklepa, prav tako nima vpliva dejstvo, da sta družbi Mory od začetka stečaja prenehali opravljati gospodarsko dejavnost, saj je škoda, ki jo zatrjujejo pritožnice – kot je Komisija priznala na obravnavi – prav posledica izkrivljanja konkurence, povzročene s spornimi pomočmi, v obdobju, ko sta družbi Mory nesporno opravljali gospodarsko dejavnost na zadevnem trgu in sta zato bili konkurentki upravičenke do teh pomoči.
- 78 Iz istega razloga ni upoštevno, da prevzem nekaterih sredstev skupine Sernam od skupine Geodis – kar se je zgodilo po tem, ko se je v zvezi z družbama Mory začel postopek prisilne poravnave, kar je okoliščina, ki jo je Splošno sodišče poudarilo v točkah 44 in 45 izpodbijanega sklepa – ni vzrok za stečajni postopek, uveden zoper ti zadnji družbi.
- 79 Dodati je treba tudi, da Komisija na stopnji pritožbe napačno očita pritožnicam, da so svojo odškodninsko tožbo pri nacionalnem sodišču vložile po tem, ko so vložile svojo ničnostno tožbo pri Splošnem sodišču. Iz sodne prakse Sodišča, navedene v točkah 56 in 69 te sodbe, je namreč razvidno, da morebitnost odškodninske tožbe zadošča za utemeljitev takega pravnega interesa, če ta ni hipotetična. V obravnavani zadevi ni sporno, da so pritožnice v tožbi, ki so jo vložile pri Splošnem sodišču, napovedale vložitev odškodninske tožbe in da je bila ta, kot je razvidno iz točke 42 izpodbijanega sklepa, dejansko vložena pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.
- 80 Ugotoviti je treba tudi, da bi lahko razglasitev ničnosti spornega sklepa pritožnicam v okviru tožbe, ki so jo vložile pri tribunal administratif de Paris, da bi Francosko državo zavezale, da sporne pomoči izterja, prinesla korist, saj ne bi bila skupina Geodis zaradi te razglasitve ničnosti več nujno izključena iz obveznosti vračila, ki izhaja iz spornega sklepa, tako da bi se z razglasitvijo ničnosti tega sklepa možnosti za uspeh te tožbe pri tribunal administratif de Paris povečale.
- 81 Splošno sodišče je zato napačno uporabilo pravo, ko je v točki 40 izpodbijanega sklepa razsodilo, da zadnjenavedena tožba pritožnicam ne daje pravnega interesa le zato, ker njen namen ni povrnitev domnevno utrpele škode, saj lahko pravni interes, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 40 sklepnih predlogov, izhaja iz vsake tožbe pred nacionalnimi sodišči, v okviru katere lahko morebitna razglasitev ničnosti akta, izpodbijanega pred sodiščem Unije, tožeči stranki prinese korist.
- 82 V zvezi s tem Komisija napačno trdi, da se s tožbo, ki so jo pritožnice vložile pri tribunal administratif de Paris, ne more utemeljiti pravnega interesa pritožnic pred sodiščem Unije, ker je njen namen le, da skupina Sernam sporne pomoči vrne, ne pa skupina Géodis. Iz spisa, predloženega Sodišču, je namreč jasno razvidno, da je navedena tožba razširjena na vse zaporedne upravičence do spornih pomoči. Ker so poleg tega pritožnice v pisanjih v okviru tožbe pri Splošnem sodišču izrecno omenile to razširitev, je treba ugovor nedopustnosti, ki ga navaja Komisija in v skladu s katerim, naj pritožnice te trditve ne bi predložile v okviru postopka pri Splošnem sodišču, zavrniti.
- 83 Čeprav je res, da ni mogoče izključiti, da sprejetje sklepa Sernam 3, ker ta odreja zagotovitev vračila spornih pomoči ali prenehanje gospodarskih dejavnosti družb Mory, lahko vpliva na pravni interes pritožnic pri tribunal administratif de Paris, pa ta okoliščina nikakor ne more vplivati – v nasprotju s tem, kar je Komisija zlasti trdila na obravnavi – na pravni interes istih pritožnic pred sodiščem Unije, saj lahko rezultat ničnostne tožbe, vložene pri zadnjenavedenemu sodišču, vpliva na izid tožbe pred nacionalnim sodiščem, katere namen je izterjava spornih pomoči.
- 84 Iz navedenega, zlasti pa iz točk 77, 78 in 83 te sodbe, je razvidno, da je Splošno sodišče tudi napačno uporabilo pravo, ko je v točkah od 52 do 54 izpodbijanega sklepa razsodilo, da družba Superga Invest, kot glavni delničar družb Mory, ni dokazala svojega pravnega interesa, saj za ti družbi glede na to, da nista več dejavni, ne more nastati nobena konkurenčna težava, zaradi katere bi družba Superga Invest utrpela posledice. Ker se pravni interes družbe Superga Invest prekriva s pravnim interesom družb Mory, ima ta iz istih razlogov tak interes pred sodiščem Unije.

- 85 Ob upoštevanju vseh teh preudarkov je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je razsodilo, da pritožnice za razglasitev ničnosti spornega sklepa niso dokazale svojega pravnega interesa v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 86 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je prvi pritožbeni razlog utemeljen.
- 87 Izpodbijani sklep je treba zato razveljaviti, ne da bi bilo treba preizkusiti drugi pritožbeni razlog.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 88 V skladu s členom 61 Statuta Sodišča mora Sodišče, če je pritožba utemeljena, odločitev Splošnega sodišča razveljaviti. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 89 V obravnavani zadevi Sodišče meni, da ima dokaze, potrebne za dokončno odločitev o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija v postopku na prvi stopnji.
- 90 Na prvem mestu, iz razlogov, pojasnjenih v točkah od 74 do 85 te sodbe, je treba ta ugovor nedopustnosti v delu, v katerem se pritožnicam očita neobstoj pravnega interesa, zavrnil.
- 91 Na drugem mestu je treba glede dela tega ugovora, v katerem se pritožnicam očita neobstoj procesnega upravičenja, spomniti, kot je že bilo navedeno v točki 59 te sodbe, da člen 263, četrti odstavek, PDEU določa dva primera, v katerih se fizični ali pravni osebi prizna procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper akt Unije, ki ni naslovljen nanjo. Prvič, tako tožbo je mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Drugič, taka oseba lahko vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša.
- 92 Glede na to, da sporni sklep, ki je bil naslovljen na Francosko republiko, ni predpis v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, saj ni splošni akt (glej v tem smislu sodbo Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 56), je treba preučiti, ali se ta sklep v smislu te določbe na pritožnice neposredno in posamično nanaša.
- 93 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča bi se subjekti, ki niso naslovniki sklepa, lahko sklicevali na to, da se sklep nanje posamično nanaša, samo če se ta sklep nanje nanaša zaradi njihovih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na vse druge osebe in jih zato individualizira enako kot bi bil individualiziran naslovnik takega sklepa (glej zlasti sodbe Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223; Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, točka 53; 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 29, in T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 63).
- 94 Ker se tožba, vložena pri Splošnem sodišču, nanaša na sklep Komisije o državnih pomočeh, je treba poudariti, da je treba v okviru postopka nadzora nad državnimi pomočmi iz člena 108 PDEU razlikovati med, prvič, fazo predhodne preučitve pomoči iz odstavka 3 tega člena, katere edini cilj je omogočiti Komisiji, da si oblikuje prvo mnenje o delni ali popolni združljivosti zadevne pomoči, in drugič, fazo preiskave iz odstavka 2 istega člena. Pogodba le v okviru te faze, ki Komisiji omogoči, da se v celoti seznanj z vsemi podatki zadeve, določa obveznost Komisije, da pozove zadevne stranke k predložitvi pripomb (glej zlasti sodbo 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 95 Iz tega izhaja, da kadar Komisija, ne da bi sprožila formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU, s sklepom, sprejetim na podlagi odstavka 3 tega člena, ugotovi, da je pomoč združljiva z notranjim trgov, lahko osebe, ki so upravičene do teh postopkovnih jamstev, spoštovanje teh jamstev uveljavljajo, le če imajo možnost, da ta sklep izpodbijajo pred sodiščem Unije. Zato to sodišče razglasi

za dopustno tožbo za razglasitev ničnosti takega sklepa, ki jo vloži zadevna stranka v smislu člena 108(2) PDEU, kadar želi z vložitvijo te tožbe zaščititi procesne pravice, ki zanjo izhajajo iz te določbe (glej v tem smislu zlasti sodbi 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 31 in navedena sodna praksa, in Komisija/Kronoply in Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 47).

- 96 Sodišče je že imelo priložnost pojasniti, da so takšne zadevne stranke osebe, podjetja ali združenja, na katerih interese bi lahko vplivala dodelitev pomoči, torej zlasti konkurenčna podjetja upravičencev do te pomoči in poklicna združenja (glej zlasti sodbo 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 97 Nasprotno pa, če tožeča stranka dvomi o utemeljenosti sklepa o presoji pomoči, sprejetega na podlagi člena 108(3) PDEU ali na koncu formalnega postopka preiskave, zgolj dejstvo, da jo je mogoče šteti za zadevno stranko v smislu odstavka 2 tega člena, ne more zadoščati za to, da se tožba razglasi za dopustno. Zato mora dokazati, da ima poseben status v smislu zgoraj v točki 93 navedene sodne prakse. To velja zlasti takrat, kadar bi pomoč, ki jo obravnava zadevni sklep, znatno vplivala na položaj tožeče stranke na trgu (glej v tem smislu sodbi Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, točka 37 in navedena sodna praksa, in British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 30).
- 98 V zvezi s tem je bilo potrjeno, da se sklep Komisije, s katerim se je končal formalni postopek preiskave, posamično nanaša na podjetje, ki prejema pomoč, in na konkurenčna podjetja tega podjetja, ki imajo aktivno vlogo v okviru tega postopka, če ukrep pomoči, ki je predmet izpodbijanega sklepa, bistveno vpliva na njihov položaj na trgu (glej sodbo Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 99 Glede ugotavljanja takega nanašanja je Sodišče že imelo priložnost pojasniti, da zgolj okoliščina, da bi lahko akt, kakršen je sporni sklep, v neki meri vplival na konkurenčne odnose na upoštevnem trgu in da je bilo zadevno podjetje v kakršnem koli konkurenčnem odnosu z upravičencem iz tega akta, še ne pomeni, da je mogoče šteti, da se navedeni akt na to podjetje posamično nanaša (glej v tem smislu sodbo British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 47).
- 100 Zato se podjetje ne more sklicevati zgolj na svoj status konkurenta v razmerju do upravičenca, ampak mora poleg tega dokazati, da je dejansko v položaju, ki ga individualizira podobno kot naslovnika (glej zlasti sodbo British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 48).
- 101 Kot je razvidno iz točke 72 te sodbe, je v obravnavani zadevi Komisija s spornim sklepom Francosko republiko obvestila, da se obveznost zagotovitve vračila nezakonitih in nezdružljivih pomoči, naložena tej državi s sklepom Sernam 3, ne bo razširila na skupino Geodis, če bi ta prevzela del sredstev skupine Sernam, saj ob neobstoju gospodarske kontinuitete ni dokazano, da bi skupina Geodis dejansko imela korist od te pomoči.
- 102 Poleg tega iz točke 54 obrazložitve spornega sklepa izrecno izhaja, da se ta sklep ne nanaša na smotrnost oziroma nesmotrnost naložbe, ki jo uresničuje skupina Geodis in ki zajema prevzem dela sredstev skupine Sernam, in zato ne vpliva na presajo Komisije te naložbe z vidika člena 107(1) PDEU.
- 103 Iz tega sledi, da so pomoči, ki jih v skladu s spornim sklepom ni mogoče izterjati od prevzemnika dela sredstev prvotnega upravičenca do teh pomoči, ravno le tiste, ki so že bile predmet sklepa Sernam 3.
- 104 Sporni sklep je torej treba, kot je navedel generalni pravobranilec v točkah 147 in 169 sklepnih predlogov, šteti za sklep, ki je povezan s sklepom Sernam 3 in ga dopolnjuje, ker je zaradi dogodka, ki se je zgodil po sprejetju zadnjenavedenega sklepa – v tem primeru prevzem tretje osebe dela sredstev prvotnega upravičenca do navedenih pomoči – z njim pojasnjen domet glede statusa upravičenca do spornih pomoči in s tem glede statusa dolžnika, ki je zavezan vrniti pomoči.

- 105 Ni sporno, da je Komisija sprejela sklep Sernam 3 na koncu formalnega postopka preiskave, določenega v členu 108(2) PDEU.
- 106 V teh okoliščinah je za pritožnice mogoče šteti, da se sporni sklep nanje posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, zlasti če dokažejo, da je dodelitev spornih pomoči bistveno vplivala na njihov položaj na trgu. Zgolj dejstvo, da bi jih lahko šteli za zadevno stranko v smislu člena 108(2) PDEU, pa ne more zadoščati za priznanje, da je tožba dopustna.
- 107 V obravnavani zadevi pritožnice trdijo, da se sporni sklep na družbi Mory posamično nanaša, ker jima je Komisija s tem, da ni začela formalnega postopka preiskave, odvzela procesne pravice, ki so jima priznane v členu 108(2) PDEU, zlasti do možnosti uveljavljanja nepristojnosti te institucije za sprejetje tega sklepa. Poleg tega naj bi družbi Mory dokazali obstoj pravnega interesa. Še več, sodelovali naj bi v upravnem postopku, ki je pripeljal do sprejetja sklepa Sernam 3, in dan pred sprejetjem spornega sklepa povprašali Komisijo o pravni podlagi, ki jo namerava uporabiti za ta sklep. Ti družbi naj bi bili tudi edini, ki sta vložili tožbo pri francoskih sodiščih, da bi francoske organe zavezali k zagotovitvi vračila spornih pomoči od njihovih upravičencev, in naj bi tako kot družba Superga Invest vložili tožbo pri navedenih sodiščih za povrnitev škode, ki so jo utrpeli zaradi dodelitve teh pomoči.
- 108 Poleg tega pritožnice zaradi celovitosti navajajo, da so sporne pomoči bistveno vplivale na konkurenčni položaj družb Mory. Ti družbi naj bi bili iz razlogov, za katere pritožnice menijo, da so povezani z dodelitvijo teh pomoči, celo prisiljeni prenehati s svojo dejavnostjo. Družba Superga Invest naj bi kot delničar družb Mory tudi občutila protikonkurenčne učinke navedenih pomoči, če bi se odločila vstopiti na zadevni trg.
- 109 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 62, 97 in 98 te sodbe, z zatrjevano kršitvijo procesnih pravic, priznanih družbama Mory v členu 108(2) PDEU, z njunim pravnim interesom in aktivno vlogo v okviru postopka, ki je pripeljal do sprejetja sklepa Sernam 3 in spornega sklepa, družbi Mory v obravnavani zadevi ne individualizira v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Okoliščina, da so pritožnice vložile tožbe pri nacionalnih sodiščih, da bi na eni strani francoske organe zavezale k zagotovitvi vračila spornih pomoči in da bi jim bila na drugi strani povrnjena škoda, ki so jo utrpeli zaradi dodelitve teh pomoči, tudi ne more zadostovati za individualizacijo pritožnic v smislu te določbe, saj lahko vsaka oseba morebiti vloži tako tožbo.
- 110 Sicer pritožnice tudi navajajo, čeprav le zaradi celovitosti, da so sporne pomoči bistveno vplivale na konkurenčni položaj družb Mory, in sicer zlasti tako, da so bile prisiljene prenehati s svojo dejavnostjo, vendar je treba ugotoviti, da niso pritožnice niti v tožbi na prvi stopnji niti v okviru te pritožbe predložile dokazov, s katerimi bi podprle to trditev. Sodišču tudi niso predložile nobenega podatka o strukturi zadevnega trga in njihovem konkurenčnem položaju na tem trgu. Glede družbe Superga Invest ni sporno, da ni dejavna na zadevnem trgu in da je torej ni mogoče opredeliti kot konkurentko upravičenke do spornih pomoči. Ker družbi Mory nista dokazali, da so te pomoči bistveno vplivale na njun konkurenčni položaj, se iz tega naslova tudi družba Superga Invest le s statusom delničarja v navedenih družbah ne more sklicevati na procesno upravičenje.
- 111 Zato ni mogoče za nobeno pritožnico šteti, da se sporni sklep posamično nanaša nanjo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 112 Ugovoru nedopustnosti, ki ga je Komisija vložila v okviru postopka na prvi stopnji glede ničnostne tožbe, ki so jo vložile pritožnice pri Splošnem sodišču, je torej treba ugoditi v delu, v katerem se pritožnicam očita neobstoj procesnega upravičenja, zato je treba to tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

- 113 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in samo dokončno odloči v sporu. Na podlagi člena 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika se, če je neuspešnih strank več, odloči o porazdelitvi stroškov.
- 114 Ker je pritožbi pritožnic ugodeno, njihova ničnostna tožba pa je zavržena, vsaka stranka nosi svoje stroške tako v zvezi s postopkom na prvi stopnji kot v zvezi s pritožbenim postopkom.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije v zadevi Mory in drugi/Komisija (T-545/12, EU:T:2013:607) se razveljavi.**
- 2. Ničnostna tožba, ki so jo zoper sklep Komisije C(2012) 2401 final z dne 4. aprila 2012 o prevzemu sredstev skupine Sernam v okviru postopka njene prisilne poravnave vložile družbe Mory SA, Mory Team in Superga Invest, se zavrže kot nedopustna.**
- 3. Družbe Mory SA, Mory Team, Superga Invest in Evropska komisija nosijo svoje stroške tako v zvezi s postopkom na prvi stopnji kot v zvezi s pritožbenim postopkom.**

Podpisi